

**24 uurs wake voor vluchtelingen
20-21 juni 2020**

thema: Kinderen eerst

deel: 20 juni 21.00-21.45 uur

voorgangers: Marie -Thérèse van de Loo, Marjolein van Marrewijk; piano: Nico de Korte

Begroeting

Vrede voor jou,
Wie of waar je ook bent, wees welkom hier
op deze bijzondere plek waar honderden mensen vorig jaar
betrokken raakten bij het kerk-asiel van de familie Tamrazyan.
Dit is een plaats van verbondenheid,
Hier mag je je thuis voelen bij elkaar
en bij de Eeuwige, die liefde is
en barmhartig waakt over ons
en alle mensen, waar ook ter wereld.

Lied: (Taizé) Ubi caritas et amor

Inleiding

Wie je ook bent, waar en hoe je ook leeft, tot welk ras, of welke stand je ook behoort, in goede en kwade dagen...
Elk mens heeft behoefte aan: een woord, een teken, een aanraking...
Hebben wij tijdens deze periode iemand geraakt?
Stonden wij open voor een aanraking van iemand die het goed bedoelde?
Hebben wij ons laten raken door kinderen, die gevlucht zijn?
Laten we elkaar raken en samen waken en zo voelen dat we "samen" Jezus' droom willen waar maken door er te zijn voor elkaar, om te beginnen met de aandacht voor kinderen die op zoek zijn naar een veilig thuis.

Openingsgebed

Liefdevolle God,
Tijdens deze viering vragen wij om vergeving voor de onverschilligheid tegenover onze broeders en zusters.
Wij vragen om vergeving Vader, voor wie zich erbij neerlegt, zich opsluit in zijn eigen welzijn en daardoor zijn hart doof maakt.
Wij vragen vergeving voor hen die door hun beslissingen op wereldniveau, situaties hebben geschapen die leiden tot deze drama's.
Heer, vergeef ons.
Laat ons vandaag uw vraag horen: 'Mens waar ben je?'

Lezing: gedicht:

Refugees

They have no need of our help
So do not tell me
These haggard faces could belong to you or me
Should life have dealt a different hand
We need to see them for who they really are
Chancers and scroungers
Layabouts and loungers
With bombs up their sleeves
Cut-throats and thieves
They are not
Welcome here
We should make them
Go back to where they came from
They cannot
Share our food
Share our homes
Share our countries
Instead let us
Build a wall to keep them out
It is not okay to say
These are people just like us
A place should only belong to those who are born there
Do not be so stupid to think that
The world can be looked at another way

(now read from bottom to top)

Brian Bilston

Vertaling van onder naar boven gelezen:

Je kunt op een andere manier naar de wereld kijken.
Wees niet zo stom (naïef) om te denken dat
een plaats (plek) alleen zou toebehoren aan degenen die daar geboren zijn.
Dit zijn mensen net als zoals wij.
Het is niet goed (klopt niet) om te zeggen:
Bouw een muur (trek een muur op) om ze buiten te sluiten (houden)
Laten we in plaats daarvan

onze landen delen (openstellen)
onze huizen delen
ons eten (voedsel) delen.
Ze kunnen niet
terug gaan naar waar ze vandaan kwamen.
We zouden hen het gevoel moeten (willen) geven
dat ze hier welkom zijn.
Zij zijn geen mensen
die een ander de keel doorsnijden of dieven
mensen met bomvesten
ook geen nietsnutten of slenteraars (mensen die rondhangen)
gelukszoekers of bedelaars.
We moeten hen zien zoals ze echt (werkelijk) zijn.
Zou het leven anders zijn uitgevallen
dan zou dit het verwilderde gezicht van jou of mij kunnen zijn.
Dus vertel me niet
dat zij onze hulp niet nodig hebben.

Behüte mich Gott

Uit het evangelie volgens Matteüs 5, 1-12

Deze lezing uit het evangelie van Matteüs. De zaligsprekingen (gelukkig zij... vertaalt de Nieuwe Bijbelvertaling) vormen een basisstuk van Jezus' levensopgave. Deze worden aangeboden aan allen die haar willen aanvaarden. Zoals Jezus moeten wij voor God staan, als armen van geest en met al die andere menselijke eigenschappen.

Toen Jezus de mensenmassa zag, ging Hij de berg op. Daar ging Hij zitten met zijn leerlingen om zich heen. Hij nam het woord en onderrichtte hen:

'Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

Gelukkig de treurende, want zij zullen getroost worden.

Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten.

Gelukkig wie hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden.

Gelukkig wie zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien.

Gelukkig de vreedstichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.

Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

Gelukkig zijn jullie wanneer ze je omwille van mij uitschelden, vervolgen en van allerlei kwaad betichten. Verheug je en juich, want je zult rijkelijk worden beloond in de hemel.

Overdenking

Toen ik gevraagd werd om aan deze wake mee te doen ging ik spontaan akkoord.

En sindsdien heeft de situatie met de vluchtelingen – met name hier in Nederland – me niet meer losgelaten.

Het kerkasiel van vorig jaar drukte me al meer dan ooit tevoren met mijn neus op de vaak schrijnende situaties van het gevangen zitten en niet vrij zijn om te kunnen gaan waar je wilt. Tegelijkertijd waren er ook tal van situaties die hartverwarmend en zeer inspirerend waren, zoals de contacten met de familie Tamrazyan en de gezamenlijke maaltijden. Al die verschillende voorgangers en bezoekers en zovelen die ieder op eigen wijze een steentje bijdroegen. Het was veelkleurig licht in de duisternis, waarin de hoop het na 97 lange dagen won van de uitzichtloosheid.

En nu waken we hier weer. Want er zijn nog steeds zo veel vluchtelingen die niet alleen hier wachten op een verblijfsstatus. Ook vanuit de overvolle opvanglokaties en kampen in het buitenland klinkt de roep om uitzicht op vrede en een veilig thuis. En zovelen hebben door ziekten, honger en verdrinking hun vlucht niet overleefd.

En met name nu, gaat onze aandacht uit naar de realisatie van de opvang voor 500 kinderen hier in Nederland. Zoveel gemeenten in Nederland doen een beroep op de regering om toch in ieder geval 500 kinderen hier op te vangen. We kunnen Griekenland en die andere landen die zoveel vluchtelingen opvangen niet aan hun lot overlaten. En ik denk dat we er niet alleen zijn met overmaken van een zak geld om in Griekenland opvang voor kinderen te regelen. Die kinderen zitten al zo lang in een ellendige onzekerheid, die met de dag traumatischer wordt.

Ja ik weet en voel dat ook, hoe complex de situatie is: Want waar begin je aan? En toch... die vluchtelingen kozen er ook niet voor om vluchteling te worden. Moeten wij, moet ik dan verlamd door angst maar aan de kant blijven staan en met mooie woorden elkaar vertellen hoe erg dit allemaal is? Soms schaam ik mij, dat ik sinds vorig jaar niet actiever ben geworden En dan bedoel ik niet alleen dat ik van alles, hoe klein ook, had kunnen doen, maar vooral kijkend naar mijzelf: hoe sta ik er zelf in? Hoe zijn mijn gedachten, gevoelens over al die berichten die me in de media bereiken? Hoe keer ik me om naar de mensen die een beroep mij doen? Wacht ik af? Of stap ik naar mensen toe?

Toen ik de lezing, die we net gehoord hebben, weer las, kwam die als nieuw binnen. Zullen alleen die mensen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, vrede, vrijheid en een veilig thuis gelukkig zijn.....? Nee ook degene die troost, bemoedigt, luistert barmhartigheid en solidariteit toont!

Voor hen zal de hemel er niet zijn, maar die is er al een stukje als dat gebeurt! En... vlucht ik zelf ook niet als ik blijf wegstaren van al die complexiteit waar ik me onmachtig bij voel?

De sleutel ligt bij ons samen, over en weer! Misschien moet het wel zo iets zijn als de wereld op zijn kop. Je in de schoenen van de ander kunnen staan. 'Wie echt iets verwacht verliest de angst voor de ander', zoals ik vanmorgen hoorde. Dat vraagt vertrouwen, toenadering, daadwerkelijke betrokkenheid gebed en geduld. Maar vooral een open en liefdevolle instelling die ons vraagt waakzaam te zijn en de hoop niet te verliezen dat vrede komt voor mensen op de vlucht En dat om te beginnen voor de kinderen, die nog een leven voor zich hebben!

Speeltuin (Marco Borsato)

Door kapot geschoten straten,
zonder vader, zonder land,
loop je hulpeloos verlaten,
aan je moeders warme hand.
Als een schaap tussen de wolven,
haar bestemming onbekend,

en niemand ziet hoe klein je bent.
Niemand ziet hoe klein je bent.

MORGEN ZAL HET VREDE ZIJN
ZAL DE ZON JE STRELEN
ZAL DE WERELD WEER EEN SPEELTUIN ZIJN
EN KUN JE RUSTIG SPELEN

Na de winter komt de lente,
wordt de grijze lucht weer blauw,
maar al ben je uit de oorlog,
gaat de oorlog ooit uit jou.
Mooie ogen zijn vergiftigd,
zijn aan het geweld gewend,
en niemand ziet hoe klein je bent.
Niemand ziet hoe klein je bent.

Voorbeden

Goede God,
Hier bidden wij u voor alle mensen op de vlucht. Wereldwijd meer dan 70 miljoen mensen, een onvoorstelbaar groot aantal.

Wij bidden U
voor mensen die vluchten voor oorlog, hongersnood en onderdrukking
voor vluchtelingen en asielzoekers die vastzitten op Griekse eilanden, met name de kinderen.

(Taizé) O, Lord hear my prayer
O, Lord hear my prayer
When I call answer me
O, Lord hear my prayer
O, Lord hear my prayer
Come, and listen to me

voor Europese leiders en de Nederlandse overheid, dat ze de weg vinden naar een humaan migratiebeleid dat recht doet aan mensen in nood. Dat ze tegemoet komt aan de dringende vraag van zo veel Nederlandse gemeenten om met name de gevluchte kinderen die vast zitten in Griekse opvanglocaties, hier in Nederland op te vangen.

(Taizé) O, Lord hear my prayer

voor vluchtelingen die proberen in Nederland een nieuw bestaan op te bouwen Dat ze mensen mogen ontmoeten aan wie ze die hun bange zorgen durven toe te vertrouwen. Mensen, die hen echt zien en aan willen horen en hen helpen hier thuis te raken.

(Taizé) O, Lord hear my prayer

voor hulpverleners wereldwijd zoals de kerken en hulporganisaties in Griekenland, dat ze kracht mogen krijgen om mensen te helpen. gezondheid en nog veel meer.

voor onszelf, dat wij in de vreemdeling onze naaste mogen herkennen.

(Taizé) O, Lord hear my prayer

Wij willen U ook danken voor de mensen die altijd weer klaar staan om hulp te verlenen, en U vragen om Uw zegen voor alle plaatsen waar ontmoetingen plaatsvinden tussen mensen uit verschillende culturen.

Hoor ons gebed, met de woorden die wij van kinds af leerden:

Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw koninkrijk kome.
Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.

Tot slot: Wees een bron van hoop
voor de vele vluchtelingen overal ter wereld
die tegen hun wil hun huis moesten verlaten,
gevlucht vanwege oorlog, armoede, verkrachting,
dat ze niet verdrinken in hopeloosheid,
dat hun bron niet opdroogt.

Wees een vuurkolom
voor de velen die de weg zijn kwijtgeraakt,
de daklozen, de thuislozen,
de mensen die vervreemd zijn van zichzelf en van anderen
verwarm hen en wijs hun een uitweg.

Wees een regenboog aan de hemel
voor de vele mensen
voor wie ons land hun thuisland niet is,
die zich hier vreemdeling voelen,
een andere taal, een andere klimaat,
een andere cultuur.

Wees een belofte
van veelkleurigheid en veelzijdigheid.

Wees een wolk
voor mensen onderweg,
lucht, adem, geestkracht,
voedsel om de tocht te volbrengen.

EXTRA

Speech van Mohammed uit Syrië op de VN vluchtelingentop uit 2016:

<https://www.oxfamnovib.nl/nieuws/syrier-mohammed-naar-vn-vluchtelingentop>

YouTube filmpje van de speech: <https://youtu.be/9IKR0CsvGVE>